

DYREKTYWA KOMISJI 2005/7/WE**z dnia 27 stycznia 2005 r.****zmieniająca dyrektywę 2002/70/WE ustanawiającą wymagania dotyczące określania poziomów dioksyn i dioksynopochodnych polichlorowanych bifenyli (PCB) w paszach****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 70/373/EWG z dnia 20 lipca 1970 r. w sprawie wprowadzenia wspólnotowych metod pobierania próbek i analizy do celów urzędowej kontroli pasz ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Komisji 2002/70/WE z dnia 26 lipca 2002 r. ustanawiająca wymagania dotyczące określania poziomów dioksyn i dioksynopochodnych polichlorowanych bifenyli (PCB) w paszach ⁽²⁾ ustanawia szczegółowe przepisy dotyczące metod analizy do celów urzędowej kontroli pasz przewidzianej w dyrektywie 70/373/EWG.
- (2) Procedurę pobierania próbek ustanowioną dyrektywą Komisji 76/371/EWG z dnia 1 marca 1976 r., ustanawiającą wspólnotowe metody pobierania próbek i analizy do celów urzędowej kontroli pasz ⁽³⁾, należy stosować do celów urzędowej kontroli poziomu dioksyn oraz określania zawartości dioksynopochodnych polichlorowanych bifenyli (PCB) w niektórych paszach. Właściwym jest sprecyzowanie, że należy stosować wymagania ilościowe w stosunku do kontroli substancji lub produktów jednocześnie rozmieszczonych w paszy.
- (3) Rzeczą szczególnie ważną jest jednolity sposób przekazywania i interpretowania wyników analiz po to, by zapewnić ujednoczone wdrażanie przepisów we wszystkich Państwach Członkowskich.
- (4) Dyrektywa 2002/70/WE powinna zatem zostać odpowiednio zmieniona.
- (5) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Załączniki do dyrektywy 2002/70/EWG zmienia się zgodnie z Załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w terminie najpóźniej dwunastu miesięcy od momentu jej wejścia w życie. Państwa Członkowskie niezwłocznie przekazują Komisji teksty tych przepisów oraz tabelę korelacji między tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposoby dokonania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

2. Państwa Członkowskie przekazują Komisji teksty przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 stycznia 2005 r.

W imieniu Komisji

Markos KYPRIANOU

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 170 z 3.8.1970, str. 2. Dyrektywa ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 807/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 36).

⁽²⁾ Dz.U. L 209 z 6.8.2002, str. 15.

⁽³⁾ Dz.U. L 102 z 15.4.1976, str. 1.

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach do dyrektywy 2002/70/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) załącznik I otrzymuje następujące brzmienie:

„1. **Cel i zakres**

Próbki przeznaczone do urzędowej kontroli poziomu zawartości dioksyn (PCDD/PCDF) oraz do określania zawartości dioksynopochodnych polichlorowanych bifenyli (PCB) (*) w paszach pobiera się zgodnie z przepisami dyrektywy 76/371/EWG. Należy stosować wymagania ilościowe w stosunku do kontroli substancji i produktów jednolicie rozmieszczonych w paszy, zgodnie z pkt. 5.A. Załącznika do dyrektywy 76/371/EWG. Uzyskane w ten sposób próbki zbiorcze uważa się za reprezentatywne dla partii i podpartii, z których pochodzą. Zgodność z poziomami maksymalnymi ustanowionymi dyrektywą 2002/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (**) ustala się na podstawie poziomów stwierdzonych w próbkach laboratoryjnych.

2. **Zgodność partii i podpartii ze specyfikacją**

Daną partię przyjmuje się, jeżeli wynik pojedynczej analizy nie przekracza maksymalnego dopuszczalnego poziomu określonego w dyrektywie 2002/32/WE, uwzględniając przy tym niepewność pomiaru.

Próbka nie spełnia wymagań dotyczących maksymalnego dopuszczalnego poziomu ustanowionym dyrektywą 2002/32/EC, jeżeli wynik analizy potwierdzony drugą analizą i obliczony jako średnia co najmniej dwóch oddzielnych pomiarów przekracza ponad wszelką wątpliwość maksymalny dopuszczalny poziom, uwzględniając przy tym niepewność pomiaru.

Niepewność pomiaru uwzględnia się w oparciu o jedną z poniższych metod:

- obliczając niepewność rozszerzoną przy użyciu współczynnika rozszerzenia 2, który daje dokładność wyniku na poziomie 95 %,
- ustalając decyzyjną wartość graniczną (CCa) zgodnie z decyzją Komisji 2002/657/WE (***) (pkt 3.1.2.5. Załącznika – przypadek substancji z ustaloną dopuszczalną wartością graniczną).

Niniejsze zasady interpretacji odnoszą się do wyniku analizy uzyskanego z próbki przeznaczonej do urzędowej kontroli. Nie wpływają one na prawo Państw Członkowskich do stosowania zasad krajowych w odniesieniu do analiz do celów obrony lub arbitrażu, o których mowa w art. 18 dyrektywy 95/53 (****).

(*) Tabela dioksynopochodnych polichlorowanych bifenyli (PCB)

Kongener	Wartość TEF	Kongener	Wartość TEF
<i>Dwubenzo-p-dioksyny („PCDD”)</i>		OCDF	0,0001
2,3,7,8-TCDD	1	<i>Dioksynopochodne polichlorowane bifenyle: Nieorto PCB + Monoorto PCB</i>	
1,2,3,7,8-PeCDD	1	Nieorto PCB	
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1	PCB 77	0,0001
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	PCB 81	0,0001
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	PCB 126	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	PCB 169	0,01
OCDD	0,0001		
<i>dwubenzofurany („PCDF”)</i>		Mono-ortho PCBs	
2,3,7,8-TCDF	0,1	PCB 105	0,0001
1,2,3,7,8-PeCDF	0,05	PCB 114	0,0005
2,3,4,7,8-PeCDF	0,5	PCB 118	0,0001
1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1	PCB 123	0,0001
1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB 156	0,0005
1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1	PCB 157	0,0005
2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1	PCB 167	0,00001
1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01	PCB 189	0,0001
1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01		

Użyte skróty: T = tetra (cztero); Pe = penta (pięć); Hx = hexa (sześć); Hp = hepta (siedmio); O = octa (ośmio); CDD = chlorodwubenzo-p-dioksyna; CDF = chlorodwubenzofuran; CB = chlorobifenyl.

(**) Dz.U. L 140 z 30.5.2002, str. 10.

(***) Dz.U. L 221 z 17.8.2002, str. 8.

(****) Dz.U. L 265 z 8.11.1995, str. 17.”

(2) W załączniku II dodaje się następujący akapit po pkt. 2, tło:

„Wyłącznie do celów niniejszej dyrektywy dopuszczalną granicą kwantyfikacji dla każdego z rozpatrywanych kongenerów jest stężenie analitu w wyciągu z próbki, które powoduje reakcję na impuls dwóch różnych jonów, rejestrowaną przy współczynniku sygnał/szum równym 3:1 dla sygnału mniej wrażliwego i przy spełnieniu podstawowych wymagań, takich jak np. czas retencji i stosunek izotopowy, zgodnie z procedurą pomiaru opisaną w metodzie EPA 1613 wersja B.”.
